31990R3597

14.12.1990 DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH L 350/43

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 3597/90
z dnia 12 grudnia 1990 r.
w sprawie zasad rachunkowości dla środków interwencyjnych obejmujących skup, składowanie i sprzedaż produktów rolnych przez agencje interwencyjne

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3492/90 z dnia 27 listopada 1990 r. ustanawiające czynniki, które należy uwzględnić w rocznych sprawozdaniach finansowych w odniesieniu do finansowania środków interwencyjnych w postaci składowania w magazynach publicznych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej ([1]), w szczególności jego art. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

niektóre przepływy środków finansowych mają miejsce po fizycznym dokonaniu operacji składowania, leżących u ich podstawy; nie ma możliwości ustalenia *a priori* kwot, jakie mają zostać zapisane w sprawozdaniu; dlatego konieczne jest ustanowienie przepisów dotyczących rachunkowości w innym czasie, niż ma miejsce operacja fizyczna, aby uniknąć dokonywania poprawek *a posteriori* w sprawozdaniach, które zostały już zamknięte;

należy ustanowić zasady dokonywania oceny ubytków, które przekraczają granice tolerancji ubytków wynikających z konserwacji lub przetwarzania, ubytków powstałych podczas przenoszenia między magazynami lub z powodu dających się ustalić przyczyn oraz ilości, które uległy zepsuciu albo zostały zniszczone;

należy sporządzić wykaz operacji, które nie są objęte obliczeniami kosztów wprowadzenia i wyprowadzenia z magazynu;

w przypadku gdy nie są stosowane wartości graniczne, Państwa Członkowskie powinny wystawić gwarancję na łączną ilość przejętego produktu; ta opcja powinna obejmować cały rok budżetowy;

w celu uniknięcia wstecznych poprawek w sprawozdaniach należy ustalić zasady rachunkowości w odniesieniu do przypadków, w których stwierdzono, że ilości przyjęte do magazynu nie spełniają warunków określonych w odniesieniu do składowania;

konieczne jest zapewnienie prostych zasad rachunkowości w celu ich stosowania w przypadku zmian współczynników stosowanych do obliczeń występujących na przestrzeni miesiąca;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu EFOGR,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zgodnie ze środkami przewidzianymi w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3492/90:

1. koszty nieobjęte standardowymi kwotami mogą być zapisane w sprawozdaniu finansowym magazynu publicznego jako faktyczne operacje w miesiącu, w którym została dokonana faktyczna płatność;

2. kwoty pobrane lub odzyskane zgodnie z art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 3492/90 są zapisywane w sprawozdaniu finansowym magazynu publicznego jako faktyczne operacje w miesiącu rzeczywistego pobrania;

3. płatności i pobrania przewidziane w pkt 1 i 2 uważa się za dokonane w czasie przewidzianym w art. 9 ust. 2 lit. c) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2776/88 ([2]);

4. koszty finansowania do końca roku budżetowego, przewidziane w art. 2 ust. 3 i 4 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 411/88 ([3]), są zapisywane w sprawozdaniu finansowym na ten rok budżetowy w odniesieniu do liczby dni, która ma być uwzględniona do tego terminu, a reszta jest zapisywana na następny rok.

   Obliczenie tych kosztów finansowych musi być dzielone dalej zgodnie z okresami ważności stawek oprocentowania.

Artykuł 2

1. O ile przepisy Załącznika nie stanowią inaczej, wartość ubytków:

— przekraczające tolerancje przewidziane pod kątem konserwacji i przetwarzania,

lub

— wynikłe z kradzieży lub innych dających się ustalić przyczyn,

jest obliczana przez przemnożenie tych ilości przez podstawową cenę interwencyjną obowiązującą w odniesieniu do standardowej jakości w pierwszym dniu bieżącego roku budżetowego zwiększoną o 5 %.

2. W przypadku gdy rozporządzenia Wspólnoty nie ustalają żadnej dokładnej wartości, wartość ubytków powstałych w wyniku przenoszenia lub transportu jest określana zgodnie z ust. 1.

3. W przypadku zepsucia się lub zniszczenia produktu w wyniku:

([1]) Dz.U. L 337 z 4.12.1990, str. 3.

([2]) Dz.U. L 249 z 8.9.1988, str. 9.

([3]) Dz.U. L 40 z 13.2.1988, str. 25.

a) wypadków, o ile szczególne przepisy Załącznika nie stanowią inaczej — wartość ilości produktu, których to dotyczy, jest obliczana przez pomnożenie wspomnianych ilości przez podstawową cenę interwencyjną obowiązującą dla standardowej jakości pierwszego dnia bieżącego roku budżetowego obniżoną o 5 %;

b) klęsk żywiołowych — wartość ilości produktu, których to dotyczy, jest określana na drodze oddzielnej decyzji;

c) niewłaściwych warunków konserwowania, w szczególności spowodowanych nienależytymi metodami składowania — wartość ilości produktu, których to dotyczy, jest obliczana zgodnie z ust. 1;

d) zbyt długiego okresu składowania — wartość produktu jest ustalana w momencie bezpośredniej sprzedaży produktu zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2727/75 [1] lub odpowiednio zgodnie z procedurą ustanowioną w stosownym artykule innych rozporządzeń ustanawiających wspólne organizacje rynków rolnych; w tym przypadku uwzględniane są wpływy gotówkowe ze sprzedaży za miesiąc, w którym produkt został wyprowadzony z magazynu.

4. Państwa Członkowskie bezzwłocznie powiadamiają Komisję o przypadkach, w których przedłużone składowanie produktu może doprowadzić do jego zepsucia.

Decyzja o sprzedaży jest podejmowana w myśl rozporządzeń dotyczących przedmiotowego produktu.

5. Do celów ustalenia wartości ilości produktu określonych w ust. 1, 2 i 3 lit. a) i c):

— nie są brane pod uwagę wszelkie podwyżki, premie, obniżki, wartości procentowe i współczynniki stosowane wobec ceny interwencyjnej w momencie kupna;

— obowiązującym kursem wymiany jest przelicznik rolniczy obowiązujący pierwszego dnia roku budżetowego dla przedmiotowego produktu.

Artykuł 3

1. W odniesieniu do brakujących lub zepsutych ilości produktu określonych w art. 2 koszty ich wyprowadzenia są uwzględniane tylko wówczas, gdy produkty zostały sprzedane zgodnie z lit. d) i ust. 4 tego artykułu.

2. Nie uznaje się ilości utraconych podczas przenoszenia z jednego Państwa Członkowskiego do drugiego za wprowadzone do magazynu i dlatego nie kwalifikują się one do standardowych kosztów wprowadzenia do magazynu.

3. Gdy produkt jest przewożony lub przenoszony koszty wprowadzenia i wyprowadzenia z magazynu, określone w tym celu według stałych stawek są zapisywane w sprawozdaniu, jeżeli koszty te nie stanowią integralnej części kosztów transportu zgodnie z regułami wspólnotowymi.

[1] Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 1.

Artykuł 4

Standardowe kwoty mogą być zwiększone, pod warunkiem że w odniesieniu do całego branego pod uwagę okresu i całego zapasu przedmiotowego produktu Państwo Członkowskie składa oświadczenie, że nie zastosuje tolerancji i zagwarantuje ilość.

Oświadczenie to jest kierowane do Komisji i powinno być przekazane zanim do Komisji dotrze pierwsze miesięczne oświadczenie za dany rok budżetowy lub jeśli dany produkt nie znajduje się w magazynach interwencyjnych na początku roku budżetowego, najpóźniej w następnym miesiącu po wprowadzeniu produktu do magazynu.

Artykuł 5

Wszelkie koszty transportu zapłacone lub pobrane zgodnie z regułami wspólnotowymi w momencie skupu produktów są zapisywane w sprawozdaniu jako koszty techniczne nie włączone do ceny skupu.

Artykuł 6

1. Inne próbki niż pobrane przez nabywców są wyceniane zgodnie z art. 2 ust. 3 lit. a).

2. Jeżeli po kontroli wzrokowej w ramach corocznej inwentaryzacji nie ma możliwości przepakowania produktu, organizacja interwencyjna może sprzedać pozostałą ilość w ramach prywatnych umów. Ilość ta jest uwzględniana jako wyprowadzona w dniu pobrania próbek i uzyskane wpływy są odprowadzane na konto EFOGR w tym samym miesiącu.

Artykuł 7

1. Ilości wprowadzane do magazynów, co do których stwierdzono, że nie spełniają warunków ustalonych dla składowania, są zapisywane w sprawozdaniu w momencie ich wyprowadzania z magazynów w ramach sprzedaży po cenie, po której zostały skupione.

2. O ile specjalne przepisy reguł wspólnotowych nie stanowią inaczej, koszty wprowadzenia, wyprowadzenia, magazynowania i finansowania już zapisane w sprawozdaniu finansowym w odniesieniu do każdej z odrzuconych ilości są odejmowane i zapisywane do sprawozdania oddzielnie.

a) Koszty wprowadzenia i wyprowadzenia z magazynu, jakie należy odjąć, są obliczane przez przemnożenie odrzuconych ilości przez sumę odpowiednich standardowych kwot i przez rolniczy kurs przeliczeniowy obowiązujący w miesiącu wyprowadzenia.

b) Koszty składowania, jakie należy odjąć, są obliczane przez przemnożenie odrzuconych ilości przez liczbę miesięcy, które upłynęły między wprowadzeniem do magazynu a wyprowadzeniem z niego przez standardową kwotę i przez rolniczy kurs przeliczeniowy obowiązujący w miesiącu wyprowadzenia.

c) Koszty finansowania, jakie należy odjąć, są obliczane przez przemnożenie odrzuconych ilości przez liczbę miesięcy, które upłynęły między wprowadzeniem do magazynu

a wyprowadzeniem z niego produktu po odjęciu liczby miesięcy zwłoki w płatnościach obowiązującej w momencie wprowa- dzenia do magazynów przez współczynnik finansowania obowiązujący w miesiącu wyprowadzenia podzielonej przez 12 i przez średnią wartość księgową zapasów przeniesionych na początku roku obrachunkowego.

3. Koszty określone w ust. 2 są księgowane pod fizycznymi operacjami w miesiącu wyprowadzenia produktu z magazynów.

Artykuł 8

W przypadku zmiany kursów rolniczych standardowe kwoty, warunki płatności, stopy oprocentowania lub inne współczynniki używane do obliczania po pierwszym miesiącu, nowe współczynniki obowiązują począwszy od materialnych operacji następnego miesiąca.

Artykuł 9

Wartość ilości skupionych i sprzedanych jest równa sumie płatności (przy skupie) i wpływów (ze sprzedaży) zrealizowanych lub których realizacja ma nastąpić w powiązaniu z operacjami odnoszącymi się do danego roku budżetowego.

Artykuł 10

Wszelkie stwierdzone nadwyżki są księgowane jako kwoty ujemne w ewidencji towarowej z brakującymi ilościami w miesiącu, w którym były zarejestrowane. Ilości te są dodawane przy ustalaniu ilości przekraczających wartości graniczne tolerancji.

Artykuł 11

Dla celów niniejszego rozporządzenia rok budżetowy jest definiowany zgodnie z art. 3 ust. 7 i art. 6 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2776/88.

Artykuł 12

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 października 1990 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 grudnia 1990 r.

W imieniu Komisji

Ray MAC SHARRY

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

SZCZEGÓŁOWE INFORMACJE DOTYCZĄCE RÓŻNYCH PRODUKTÓW W POWIĄZANIU Z POZYCJAMI WYDATKÓW I WPŁYWÓW [1]

I. ZBOŻA

Suszenie

Dodatkowe koszty związane z suszeniem mającym na celu obniżenie wilgotności poniżej poziomu wyznaczonego dla jakości standardowej są zapisywane w sprawozdaniu finansowym pod warunkiem, że wykazana została konieczność tej operacji zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26 rozporządzenia (EWG) 2727/75.

Starty ilościowe będące efektem procesu suszenia nie są uwzględniane przy obliczaniu tolerancji związanej z konserwacją.

II. CUKIER

1. **Zwrot kosztów składowania**

Zwrot kosztów składowania na mocy art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 i otrzymanych przez agencje interwencyjne są zapisywane w sprawozdaniu finansowym po stronie kredytowej.

2. **Opłaty wyrównawcze**

Gdy cukier zostaje sprzedany opłata wyrównawcza wspomniana w art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 jest uwzględniona w cenie zapłaconej przez kupującego; musi być ona zgłoszona oddzielnie.

III. ALKOHOL ETYLOWY POZYSKIWANY Z WINA

1. **Wartość ilości skupionych**

W przypadku skupionego alkoholu na mocy art. 40 rozporządzenia (EWG) 822/87 kwota równa pomocy dla gorzelnika jest odejmowana od ceny skupu alkoholu przez agencje interwencyjne i zapisywana w sprawozdaniu finansowym pod pozycją budżetową destylacji. Wartość skupionego alkoholu po odjęciu pomocy jest księgowana pod pozycją oznaczoną jako przejmowanie alkoholu. Odejmowana pomoc jest to pomoc odnosząca się do jakości alkoholu przeznaczonego do interwencji.

2. Do celów art. 1 ust. 1 i 2 oraz art. 1 ust. 3 lit. a) i c) stosowaną ceną jest cena płacona gorzelnikowi po odjęciu pomocy określonej w ust. 1, zamiast ceny interwencyjnej.

IV. TYTOŃ

1. **Wartość ilości skupionych**

W odniesieniu do skupionych ilości kwota premii wliczonej w płaconą kwotę jest odejmowana od kwoty płaconej w momencie skupu i zaksięgowana pod pozycją budżetową przeznaczoną dla tej premii. Zapłacona kwota pomniejszona o premię jest zapisywana w sprawozdaniu finansowym. W tym celu w przypadku skupu tytoniu w belach kwota premii wyrażona w przeliczeniu na liście tytoniu jest mnożona przez współczynniki przetwarzania wyznaczane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17 rozporządzenia (EWG) nr 727/70.

2. Do celów art. 2 ust. 1 i 2 oraz art. 2 ust. 3 lit. a) i c) stosowaną ceną interwencyjną jest cena interwencyjna za odmianę nr 7 w przypadku liści tytoniu, a za tę samą odmianę w przypadku tytoniu przetworzonego i belowanego jest to pochodna cena interwencyjna, bez potrącenia z premii w żadnym z tych przypadków.

V. MIĘSO BARANIE

Do celów art. 2 ust. 1 i 2 oraz art. 2 ust. 3 lit. a) i c) stosowana cena interwencyjna nie jest sezonowo regulowana ani nie jest ceną pochodną.

VI. MIĘSO WIEPRZOWE

Do celów art. 2 ust. 1 i 2 oraz art. 2 ust. 3 lit. a) i c) stosowana jest cena podstawowa pomnożona przez współczynnik 0,92, a nie cena interwencyjna.

---

[1] W odniesieniu do produktów niewymienionych w Załączniku obowiązują ogólne zasady.